

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/457/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615200656
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5615200656.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 77, IČO: 31 351 026, proti žalovaným: v 1/ rade U. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. Y., U. XXXX/XX, toho času bytom N. Y., Ul. X. Y., v 2/ rade V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, v konaní o zaplatenie 9.618,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/46/2015-75 zo dňa 27.04.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v zrušenom rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo zvyšku sa rozsudku okresného súdu n e d o t ý k a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalovaným v 1/ a v 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 8.806,76 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z istiny 8.806,76 eur od 24.12.2014 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 200,- eur mesačne, splatných do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, Žalovaným v 1/ a v 2/ rade uložil povinnosť solidárne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 479,60 eur, v mesačných splátkach vo výške 200,- eur mesačne, splatných do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Žalobca preukázal, že so žalovanými ako dlžníkmi - manželmi uzatvoril dňa 13.07.2012 zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere č. 30052506/7930, ktorej predmetom je poskytnutie medziúveru 9.600,- eur pri fixnej úrokovej sadzbe 7,29 % ročne a stavebný úver. Z dôvodu splácania úrokov medziúveru a nasporenia cieľovej sumy stavebného úveru bola odporúčaná mesačná splátka 101,- eur a platba poistenia 2,40 eur (nie 2,88 eur, ako uvádza žalobca v písomnom podaní zo 17.03.2015), spolu 103,40 eur. Žalovaní svoju povinnosť ako spoludlžníci (keďže medzi nimi bol manželský právny vzťah a zmluvu uzatvoril na strane dlžníka každý z nich) plnili čiastočne splátkami po 103,40 eur v čase od 12.09.2012 do 12.05.2014 riadne, zaplatili 2.171,40 eur. Keďže z mesačnej splátky 103,40 eur pripadlo 2,40 eur na poistenie a 42,44 eur na sporenie, na platbu úrokov z medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom pripadalo 58,56 eur, takže celkovo zo zaplatených 2.171,40 eur pripadlo na túto platbu 1.229,76 eur. Dĺžka trvania zmluvného vzťahu, ani dátum a dôvody jeho skončenia (odstúpenie od zmluvy pre porušenie zmluvnej povinnosti splácať poskytnuté finančné prostriedky pravidelnými mesačnými splátkami, keď naposledy uhradili 12.05.2014) neboli sporné a sú preukázané aj vyššie uvedenými listinnými dôkazmi. Po zosplatení dlhu žalovaní zaplatili 206,80 eur, celkovo je ku dňu vyhlásenia rozsudku zaplatených 2.378,20 eur (z nich na poistenie pripadá 50,40 eur - 21 x 2,40 eur, lebo existencia poistenia po zániku úverovej zmluvy preukázaná nebola), takže celkovo sú aktíva zaplatené na úver vo výške 2.327,80 eur. Na istinu medziúveru v čase od 12.09.2012 do 12.05.2014 nepripadli žiadne platby, na sporenie (za účelom dosiahnutia cieľovej sumy) 891,40 eur. Do splatnosti celého dlhu 30.10.2014

patrí žalobcovi právo na zaplatenie splátok splatných od júna 2014 do októbra 2014, čo je za 5 splátok čiastka 517,- eur (5 x 103,40 eur), na zaplatenie ktorých ich súd zaviazal. Po zosplatnení úveru žalobcovi nepatrí právo na úrok z úveru. Zmluvné úroky sú splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa potom zhoduje s dobou splatnosti úveru, čiže celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr so zaplatením poslednej splátky úveru. Zmluvný úrok je odplatom za užívanie požičanej istiny. Úroky je dlžník povinný platiť len za dobu do splatnosti dlhu, pretože veriteľ finančné prostriedky po lehote splatnosti, čo vyplýva z podstaty úverového zmluvného vzťahu v zmysle § 503 Obchodného zákonníka, neposkytuje po lehote splatnosti. Tieto závery sú judikované aj rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline, napr. sp. zn. 5Co/165/2013, alebo 9Co/437/2013, 8Co/29/2013. V čase zosplatnenia žalovaní dlhujú z titulu istiny medziúveru 8.496,56 eur (9.600,- čerpaných eur - nasparených 891,24 eur - 212,20 eur, na ktoré pripadá sporivá zložka priznaná v splátkach splatných za jún až október 2014 /zo splátky 103,4 eur pripadá na sporenie 42,44 eur x 5 = 212,20/). Po zosplatnení zaplatili na istinu 206,80 eur, ich dlh je 8.806,76 eur (517,- + 8.496,56 = 9.013,56 - 206,80). Nárok uplatnený sumou 13,47 eur ako riadny úrok do 23.12.2014 nebol žalobcovi priznaný. Žalobca netvrdil počiatok ani istinu, z ktorej pri určení výšky tohto nároku vychádzal. Ak ide o úrok za úver od zosplatnenia do 23.12.2014, ako už bolo uvedené vyššie po zosplatnení úveru žalobca nárok na úrok z úveru nemá. To je aj dôvod pre zamietnutie žaloby v časti nároku na úrok 7,29 % ročne z istiny od 24.12.2014 do zaplatenia. Úrok z omeškania žalobcovi patrí odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého dlhu, teda od 31.10.2014 v zákonnej výške 8,05 % ročne podľa § 10 c/ a § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od neskoršej doby, a to od 24.12.2014, preto mu súd úrok z omeškania priznal od tohto dátumu. Súd je viazaný návrhom žalobcu aj vo výške uplatneného úroku z omeškania, preto mu ho priznal vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny. Úrok z omeškania patrí žalobcovi do zaplatenia celého dlhu S poukazom na rozdiel uplatnenej a prisúdenej istiny tvoriacej základ pre výpočet úroku z omeškania a rozdiel výšky zákonného úroku z omeškania patriaceho žalobcovi a jeho uplatnenej výšky súd žalobu v zostávajúcej časti úroku z omeškania zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 a § 151 O. s. p. Žalobca mal úspech v konaní v 91,56 %, neúspech 8,44 % a ich pomer v prospech žalobcu je 83,12 %, preto mu súd priznal právo na náhradu takejto pomernej časti trov konania. Ide o trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku zaplateného vo výške 577,- eur, z ktorých je žalobcovi patriacich 83,12 % v sume 479,60 eur.

Keďže medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ nie je vzťah dlžníka a ručiteľky, nemohol ich súd zaviazat' na úhradu dlhu solidárne tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého. Naopak, vzhľadom na solidaritu ich záväzku, na ktorú zatiaľ rozvod ich manželstva vplyv nemal, boli zaviazaní na jeho zaplatenie solidárne. Podľa návrhu žalovaného 1/, žalobcom nerozporovaného, súd umožnil splácanie dlžnej sumy tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobca sa nezúčastnil pojednávania, na ktorom mohol tvrdenia žalovaných o ich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch rozporovať. Súd ich považoval za nesporné, preto v tomto smere aj s poukazom na hospodárnosť konania ďalšie dokazovanie nevykonával.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, pričom odvolanie odôvodňuje v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b), c), d), f) O. s. p. Navrhovateľ presne a jasne preukázal výšku dlžnej istiny. Súd vo svojom odôvodnení pridáva tzv. výpočet dlžnej istiny, a to bez rešpektovania zmluvných ustanovení úverovej zmluvy, bez zohľadnenia samotného produktu, ktorým bol medziúver, predložených výpisov z účtu, ako navrhovateľom predloženého excelovského prehľadu splátok po žiadosti o okamžité splatenie úveru, ako aj vysvetlením, ako boli platby na jednotlivé súčasti pohľadávky započítané. Výpočet súdu je nezrozumiteľný a pýta sa, na čo sú banky povinné mať informačný systém, ktorý je pod dohľadom Národnej banky Slovenska, pokiaľ sa súdu nezdá dostatočne dôveryhodný a vykonáva vlastné prepočty, ktoré sú nejasné a nerešpektujú dojednania úverovej zmluvy. Súd nerešpektuje ani jedno zmluvné dojednanie, nerešpektuje špecifickosť produktu ani skutočnosť, že pri tomto produkte do momentu zosplatnenia neexistuje dlžná istina, nakoľko dohodnutá časť splátky klienta je poukazovaná na sporiaci účet. Klient poberá z nasparených peňazí štátnu prémie zo štátneho rozpočtu a zo zvyšnej časti splátky spláca. Okresný súd Liptovský Mikuláš navyše po zosplatnení úveru nepriznal navrhovateľovi riadny úrok s tým, že po zosplatnení úveru navrhovateľovi nepatrí nárok na úrok z úveru. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na znenie § 503 ods. 3 druhá veta, ako aj § 497 Obchodného zákonníka, tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/67/2013, kde Najvyšší súd SR v celom rozsahu akceptoval tvrdenia navrhovateľa v obdobnej veci a priznal v celom rozsahu

navrhovateľom uplatnený nárok. Tiež poukazujú na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline v obdobnej veci 7Co 340/2011 zo dňa 13.03.2012, ako aj na ďalšie rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike. Poukazuje tiež na to, že svojím rozhodnutím okresný súd zvýhodňuje neplatiacich klientov a odmeňuje porušovanie zmluvných dojednaní zmluvy. Ak by bol názor súdu správny, tak žiadnemu klientovi sa neoplatí dodržiavať zmluvné podmienky, nakoľko po zosplatnení úveru ich veriteľ odmení za porušenie zmluvných dojednaní znížením úrokovej sadzby. V odôvodnení súdu chýba vysvetlenie, ako sa vysporiadal s riadnym úrokom z úveru od poskytnutia úveru do jeho zosplatnenia. Navrhovateľ výšku istiny preukázal i listinnými dôkazmi. Súd nerešpektoval ani nerozhodoval v súlade s návrhom navrhovateľa, návrh si svojvoľne upravil aj napriek tomu, že odporcovia boli v tomto smere neaktívni a výšku zvýšného dlhu nerozporovali. Takýto postup súdu nepovažuje navrhovateľ za postup v súlade so zákonom. Následne súd započítal ďalšie platby od odporcov vo výške 206,80 eur po zosplatnení na istinu, čo žiadnym spôsobom neodôvodnil. S takýmto postupom navrhovateľ nesúhlasí, pričom to odôvodňuje ust. § 1 ods. 2, § 261 ods. 6, § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka. Tieto ustanovenia ustanovujú, že právne vzťahy, ktoré vzniknú podľa ustanovení obsiahnutých v zákone č. 513/1991 Zb. sa prednostne upravujú podľa jeho ustanovení a až v prípade, ak takejto právnej úpravy niet, tak nastupuje občianske právo so svojimi právnymi predpismi. Zákonodarca tak vymedzil osobitnú kategóriu tzv. absolútnych obchodných záväzkových vzťahov, medzi ktoré patrí aj zmluva o úvere, pričom ide o kogentné zákonné ustanovenie, ktoré nie je možné vylúčiť. Zákonodarca tiež určil spôsob započítania vkladov v prípade plnenia podľa zmlúv upravených v Obchodnom zákonníku. Tento spôsob započítania bol zohľadnený pri vymedzovaní vzájomných práv a povinností medzi účastníkmi. Skutočnosť, že predmetný zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcami 1/, 2/ je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, však automaticky neznamená vylúčenie aplikácie akéhokoľvek ustanovenia Obchodného zákonníka. Okresný súd Liptovský Mikuláš pri aplikácii ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pochybil. Súd nevzal do úvahy dôkazy predložené navrhovateľom. V odôvodnení rozhodnutia súdu taktiež absentuje vysporiadanie sa s týmito tvrdeniami navrhovateľa, ako sa súd s týmito dôkazmi vysporiadal, ako tieto dôkazy vyhodnotil, ako a o aké zákonné ustanovenia sa súd oprel, keď sa rozhodol tieto dôkazy navrhovateľa neakceptovať a výšku dlžnej pohľadávky určil svojvoľne. Navrhovateľ sa chce vyjadriť k spôsobu započítania splátok, ako aj výlučného použitia ustanovení Občianskeho zákonníka na vzťah, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy zo dňa 21.06.2012. Poukazuje na novelizáciu § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014. V prípade tzv. komplexnej úpravy, kedy Občiansky aj Obchodný zákonník upravujú daný inštitút, sa uplatní úprava Občianskeho zákonníka. Sem patria najmä ustanovenia o premlčaní, zodpovednosti za škody, zmluvnej pokute, ručení, uznaní dlhu, odstúpení od zmluvy, plnení dlhu, čiastočnom plnení. V rámci jedného záväzkového vzťahu sa môže použiť viacero druhov úprav. Napr. pri úverovej zmluve sa použijú ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka ako výlučná úprava úverovej zmluvy ako zmluvného typu v Obchodnom zákonníku. Na otázky premlčania a následkov porušenia zmluvnej povinnosti a ďalších, teda tam, kde existuje konkurujúca úprava, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukazuje však na prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 13. júna 2014, na § 879p Občianskeho zákonníka. Pokiaľ pre dotknuté ustanovenie chýba úprava časovej pôsobnosti, má sa za to, že uvedené ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1. apríla 2015. Právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa budú naďalej posudzovať podľa dovtedy platných predpisov. Navrhovateľ ďalej namietá, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočného a neurčitého odôvodnenia. Súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami tvrdenými žalobcom a svoj myšlienkový postup dostatočne nevysvetlil. V tejto časti považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné a zmätočné. Navrhovateľovi je tak obzvlášť sťažovaná možnosť pri vyhotovovaní odvolania, ako skutkovo a právne argumentovať proti napadnutému rozhodnutiu. Žiadajú preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. (z ktorého dôvodu sa uznesenie odvolacieho súdu nedotýka výroku rozsudku okresného súdu, ktorým žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 8.806,76 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z istiny 8.806,76 eur od 24.12.2014 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 200,- eur mesačne, splatných do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) rozsudok okresného súdu v zmysle ust.

§ 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a vrátil v zrušenom rozsahu, t. j. vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolačný súd považuje odvolanie žalobcu za dôvodné. Okresný súd svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a zároveň je jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces, ktoré práva zaručujú v podmienkach Slovenskej republiky, okrem zákonov, aj Ústava Slovenskej republiky v čl. 46 ods. 1 a v čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je nielen garancia poskytnutia ochrany ohrozených alebo porušených práv zo strany súdu, ale aj poskytnutie súdnej ochrany v určitom rozsahu a predovšetkým v kvalite. K určujúcim definičným znakom práva na spravodlivé konanie patrí aj právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na rozhodujúce argumenty jednotlivých strán.

Tejto zásade zodpovedá úprava v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, pričom súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Sudca sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť prijímaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, tak takáto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného opravného prostriedku.

V časti, v ktorej okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol, je odôvodnenie jeho rozhodnutia nedostatočné a nepreskúmateľné, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku na jednej strane účastník nemôže spoľahlivo zistiť, prečo okresný súd v jeho veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku a na druhej strane je obmedzená možnosť odvolacieho súdu preskúmať v tejto časti napadnutý výrok rozsudku.

Zamietnutá časť žaloby pozostáva predovšetkým z nároku na riadny úrok z úveru, ktorý okresný súd žalobcovi nepriznal. Pokiaľ ide o úrok z úveru do splatnosti, jeho nepriznanie odôvodnil vetou: „Žalobca netvrdil počiatok ani istinu, z ktorej pri určení výšky tohto nároku vychádzal.“ Zamietnutie nároku v časti úroku z úveru po splatnosti odôvodnil: „Ak ide o úrok za úver od zosplatnenia do 23.12.2014, ako už bolo uvedené vyššie po zosplatnení úveru žalobca nárok na úrok z úveru nemá.“ Takéto odôvodnenie nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí.

Navrhovateľ sa domáha žalovaného plnenia z platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Je nepochybné, že úverová zmluva je absolútnym obchodnozväzkovým vzťahom a je upravená v 3. časti v hlave 2 oddiel 5 v ust. § 497 - 507 Obchodného zákonníka, ktorá právna úprava vymedzuje práva a povinnosti zmluvných

strán zo zmluvy. Zároveň je nesporné a toto nespochybňuje ani odvolateľ, že vychádzajúc z charakteru a povahy zmluvných strán ide o spotrebiteľskú zmluvu, a preto je potrebné aplikovať na túto zmluvu ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce ochranu spotrebiteľa, ktoré sa vzťahuje aj na zmluvy upravené v Obchodnom zákonníku, teda aj na zmluvu, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená.

Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou odvolateľa o nemožnosti prednostného použitia ustanovení Občianskeho zákonníka. Aj keď ust. § 52 ods. 2 bolo v tomto smere novelizované až zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1. apríla 2015, prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka v prípade, ak účastníkom je spotrebiteľ, ak takýto postup bol pre spotrebiteľa výhodnejší, bolo zo strany justičnej praxe aplikované už pred účinnosťou tejto novelizácie, vychádzajúc tak zo znenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v dovtedy platnom znení a touto úpravou zákonodarca reagoval len z dôvodu akceptovania ustálenej súdnej praxe. Uvedené však neznamená, že okresný súd postupoval správne.

Pri určení práv a povinností účastníkov zmluvy o úvere je potrebné vychádzať z ust. § 497 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje základné práva a povinnosti účastníkov úverovej zmluvy. Vychádzajúc zo znenia ust. § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Okresný súd sa však s týmto druhom nároku navrhovateľa nevyšporiadal pri započítaní platieb žalovaných v 1/ a v 2/ rade.

V danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich, najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Až v prípade, pokiaľ zmluva úpravu neobsahuje, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka a tvrdenie, že žalobca netvrdil počiatok ani istinu, z ktorej pri určení výšky tohto nároku vychádzal, neobstojí. Žalobca poskytol súdu dostatok informácií o čase poskytnutia úveru, splácaní, splátok, ich výške. Rovnako oznámil aj spôsob, ako s jednotlivými splátkami naložil.

Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru však neovplyvňuje.

Žalobca poskytol súdu dostatok skutkových tvrdení a predložil relevantné listinné dôkazy, aby súd mohol posúdiť oprávnenosť jeho nároku na úrok z úveru, ktorý si uplatnil.

Bude preto povinnosťou okresného súdu vyhodnotiť uplatnený nárok v zamietnutej časti s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia zákona, ale predovšetkým s ohľadom na obsah práv a povinností zmluvných strán dohodnutých v úverovej zmluve za predpokladu, že sú platné, a to najmä vo vzťahu k započítaniu jednotlivých plnení žalovaných 1/, 2/ pred splatnosťou a po splatnosti na úver, úroky z úveru, prípadne iné plnenia. Iba v prípade, že by zmluva o úvere takéto dojednania neobsahovala, alebo by ich súd vyhodnotil ako neplatné (z dôvodu prípadnej absolútnej neplatnosti, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offa, alebo z dôvodu ich neprijateľnosti na základe aplikácie spotrebiteľského práva), pristúpi súd k započítaniu plnení žalobcov 1/, 2/ podľa ust. § 566 Občianskeho zákonníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Povinnosťou okresného súdu bude v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.